

prima instanță: V. Muntean
instanța de apel: I. Cimpoi, N. Craiu, N. Simciuc

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
Î N C H E I E R E

06 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:
Președintele ședinței,
Judecătorul

Tatiana Vieru
Iuliana Oprea și Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Justiției,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată formulată de societatea cu răspundere limitată „Elitprim Construct” împotriva Ministerului Justiție, privind constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2015, prin care apelul declarat de Ministerul Justiției a fost respins și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău din 17 iulie 2015,

A C O N S T A T A T :

La 24 aprilie 2015, societatea cu răspundere limitată „Elitprim Construct” a formulat cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiție, privind constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a indicat reclamanta că, la 22 decembrie 2011, Felix Grincu și SRL „Arboris-Com” s-au adresat cu cerere de chemare în judecată la Curtea de Apel Chișinău împotriva ÎS „Cadastru”, SA „MiF”, SRL „Elitprim Construct” și BC „Banca Comercială Română” SA, intervenient accesoriu, notarul public, Evghenii Berghii, cu privire la anularea deciziilor ÎS „Cadastru” privind înregistrarea contractelor, solicitînd și aplicarea sechestrului pe bunurile imobile, ce aparțin cu drept de proprietate SRL „Elitprim Construct”.

Menționează reclamantul că, prin încheiere din 26 decembrie 2011, Curtea de Apel Chișinău a admis cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii.

La 11 ianuarie 2012, SRL „Elitprim Construct” și SA „MiF” au depus cerere de recurs, iar la 29 februarie 2012, Curtea Supremă de Justiție a admis recursul, a casat încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 decembrie 2011 și a remis cauza după competență în Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, pentru examinare de la etapa primirii cererii de chemare în judecată.

Relevă reclamantul că, deși, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 29 februarie 2012, cauza era deja expedită la Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău, tot la 29 februarie 2012, aceleași persoane, cu rea-intenție, au mai depus o cerere de chemare în judecată, identică, la aceeași judecătorie, aceasta fiind repartizată judecătorului, Valeriu Gîscă.

Invocă precum că, la 05 martie 2012, judecătorul, Valeriu Gîscă, la cererea lui Felix Grincu și SRL „Arboris-Com”, a emis încheiere, prin care a aplicat sechestrul pe imobilele, ce aparțin cu drept de proprietate SRL „Elitprim Construct”, cu nr. cadastrale: 0100404.235, 0100404.235.01, 0100404.235.02, situate pe str. Studenților, 2/4, mun. Chișinău; imobilul cu nr. cadastral 0100518.108.01.041 din str. Dosoftei, 142, mun. Chișinău și imobile cu nr. cadastrale: 3153204.008, 1401102.108.01, 1401102.108.02, 1401102.108.03, situate în or. Briceni, pînă la examinarea cauzei în fond.

La 13 martie 2012, SRL „Elitprim Construct” și SA „MiF” au depus la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău cerere, prin care au solicitat scoaterea cererii de pe rol și anularea măsurilor de asigurare, din motiv că, la aceeași instanță se află o cerere identică, anterioară, iar la 30 martie 2012, cererea de chemare în judecată menționată a fost scoasă de pe rol, însă, sechestrul de pe bunurile imobile nu au fost anulate.

SRL „Elitprim Construct” și SA „MiF”, nefiind de acord cu încheierea din 30 martie 2012, au atacat-o cu recurs la Curtea de Apel Chișinău, care la 16 mai 2012, a admis recursul și a anulat sechestrul aplicat.

La 14 mai 2012, Felix Grincu, deja în cadrul dosarului parvenit de la Curtea Supremă de Justiție și repartizat aceluiași judecător Valeriu Gîscă, din nou au solicitat aplicarea sechestrului pe bunurile imobile ce aparțin SRL „Elitprim Construct”.

La 15 mai 2012, Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, judecătorul Valeriu Gîscă, iarăși a aplicat sechestrul pe bunurile imobile cu nr. cadastrale: 0100404.235, 0100404.235.01, 0100404.235.02, situate pe str. Studenților, 2/4, mun. Chișinău; pe buni imobil cu nr. cadastral 0100518.108.01.041 din str. Dosoftei, 142, mun. Chișinău și pe bunurile imobile cu nr. cadastrale: 3153204.008, 1401102.108.01, 1401102.108.02, 1401102.108.03, situate în or. Briceni, pînă la examinarea pricinii în fond.

La 18 mai 2012, SRL „Elitprim Construct” a depus cerere de recurs, prin care a solicitat anularea măsurilor de asigurare, iar la 28 iunie 2012, Curtea de Apel Chișinău a numit recursul spre examinare, însă la 27 iunie 2012, Felix Grincu și SRL „Arboris-Com” au depus la Curtea Supremă de Justiție cerere, prin care au solicitat strămutarea judecării recursului împotriva încheierii din 15 mai 2012, la altă instanță de grad egal și respectiv, ședința de judecată de la Curtea de Apel Chișinău fost amînată pînă la soluționarea de către Curtea Supremă de Justiție a cererii de strămutare.

La 18 iulie 2012, Curtea Supremă de Justiție a emis o încheiere, prin care a respins ca neîntemeiată cererea lui Felix Grincu de strămutare și a remis cauza la Curtea de Apel Chișinău, pentru judecarea recursului.

La 01 noiembrie 2012, Curtea de Apel Chișinău a admis recursul declarat de SRL „Elitprim Construct” și a anulat măsura de asigurare aplicată de Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău la 15 mai 2014.

La 20 decembrie 2012, în cadrul aceluiași dosar, aflat în procedura judecătorului Valeriu Gîscă, Felix Grincu și SRL „Arboris-Com” au depus cerere de asigurare a

acțiunii pe aceleași temeuri, iar la 21 decembrie 2012, judecătorul, Valeriu Gîscă, iarăși, a emis încheiere, prin care a aplicat sechestrul pe bunurile imobile cu nr. cadastrale: 0100404.235, 0100404.235.01, 0100404.235.02, situate pe str. Studenților, 2/4, mun. Chișinău; imobil cu nr. cadastral 0100518.108.01.041 din str. Dosoftei, 142, mun. Chișinău și bunurile imobile cu nr. cadastrale: 3153204.008, 1401102.108.01, 1401102.108.02, 1401102.108.03, situate în or. Briceni și suplimentar, pe bunurile imobile cu nr. cadastrale: 3153212.166, 3153212.169, 0100108.157.01.050.

La 27 decembrie 2012, SRL „Elitprim Construct” a depus cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 21 decembrie 2012, iar la 14 martie 2013, Curtea de Apel Chișinău a emis o decizie, prin care a respins recursul declarat de SRL „Elitprim Construct” și a menținut sechestrul aplicat prin încheierea sus-menționată.

La 18 martie 2013, SRL „Elitprim Construct” a depus la Curtea de Apel Chișinău cerere, prin care a solicitat remiterea urgentată a dosarului în primă instanță pentru a nu pune în pericol securitatea relațiilor civile ca urmare a menținerii sechestrului.

La 04 aprilie 2013, SRL „Arboris-Com” a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2012, prin care sechestrul aplicat de Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău, au fost anulate.

Menționează reclamantul că, dosarul civil neajungînd în primă instanță, iarăși, a fost transmis la Curtea de Apel Chișinău, pentru examinarea cererii de revizuire.

La 18 aprilie 2013, SRL „Elitprim Construct” și SA „MiF” au depus, la Curtea de Apel Chișinău, cerere de accelerare a examinării cererii de revizuire, iar la 22 aprilie 2013, Curtea de Apel Chișinău a admis cererea de accelerare a procesului și a numit pricina spre examinare, pentru 15 mai 2013.

La 15 mai 2013, Curtea de Apel Chișinău a emis o încheiere, prin care a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire.

La 16 mai 2013, SRL „Arboris-Com” a depus cerere de recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2013, iar la 04 septembrie 2013, Curtea Supremă de Justiție a menținut încheierea Curții de Apel Chișinău.

La 23 septembrie 2013, dosarul a ajuns înapoi la Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău și a fost repartizat judecătorului, Liudmila Holevițkaia.

La 13 septembrie 2013, SRL „Elitprim Construct” a înregistrat la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău cerere de revocare a măsurilor de asigurare a acțiunii, aplicate la 21 decembrie 2012.

La 16 septembrie 2013, SRL „Arboris-Com” a depus la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău cerere de revizuire a deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2012, dosarul fiind transmis Curții de Apel Chișinău, pentru examinarea cererii de revizuire.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 noiembrie 2013, cererea de revizuire a fost respinsă, iar prin deciziile Curții Supreme de Justiție din 19 aprilie 2014, a fost menținută.

La 23 septembrie 2013, Felix Grincu și SRL „Arboris-Com” au depus la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău cerere suplimentară de asigurare a acțiunii, prin care au solicitat aplicarea sechestrului.

La 26 septembrie 2013, Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău a admis cererea suplimentară de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii.

La 08 octombrie 2013, SRL „Elitprim Construct” a depus cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 26 septembrie 2013, iar la 25 noiembrie 2013, a depus cerere de urgentare a examinării dosarului și remiterea neîntârziată a dosarului la Curtea de Apel Chișinău, pentru examinare recursului.

La 17 decembrie 2013, Curtea de Apel Chișinău a admis recursul și a casat încheierea Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 26 septembrie 2013, anulând măsurile de asigurare a acțiunii.

La 11 decembrie 2013, a fost numită ședința de judecată la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, însă, datorită faptului că, acest dosar a fost expediat la Curtea de Apel Chișinău, pentru examinarea recursului declarat de SRL „Elitprim Construct” și a cererii de revizuire depusă de SRL „Arboris-Com”, ședința nu a avut loc.

Sustine reclamantul că, următoarea ședință a avut loc la 19 mai 2014 (peste jumătate de an) și la această ședință, SRL „Elitprim Construct” a solicitat revocarea măsurilor de asigurare a acțiunii aplicate prin încheierea din 21 decembrie 2012, iar prin încheiere protocolară din 19 mai 2014, cererea de revocare a măsurilor de asigurare a fost respinsă.

La 16 iunie 2014, Curtea de Apel Chișinău a admis recursul împotriva încheierii protocolare enunțate și a remis cauza la aceeași instanță pentru judecarea cererii privind anularea sechestrului, în conformitate cu prevederilor art. art. 180 și 181 CPC.

La 30 iulie 2014, judecătorul, Liudmila Holevițaia a examinat iarăși același demers de revocare a măsurilor de asigurare a acțiunii și a emis o încheiere, prin care a respins demersul.

La 04 august 2014, SRL „Elitprim Construct” a depus cerere de recurs la Curtea de Apel Chișinău, prin care solicitat casarea încheierii Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 30 iulie 2014.

La 22 septembrie 2014, Curtea de Apel Chișinău a respins cererea de recurs și a menținut încheierea Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău din 30 iulie 2014.

La 12 noiembrie 2014, dosarul deja, fiind în Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, SRL „Elitprim Construct” a mai depus o cerere de urgentare a examinării cauzei, cauza fiind numită pentru 24 noiembrie 2014.

La 21 noiembrie 2014, SRL „Arboris-Com” a depus cerere de revizuire împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2013.

În ședința de judecată din 24 noiembrie 2014, SRL „Arboris-Com” a invocat că a fost depusă cerere de revizuire și cerere de recuzare, care tot la 24 noiembrie 2014, a fost respinsă, ședința fiind amînată pentru 30 noiembrie 2014 și la aceeași dată, dosarul a fost transmis la Curtea de Apel Chișinău, pentru judecarea cererii de revizuire.

La 17 decembrie 2014, cererea de revizuire depusă de SRL „Arboris-Com” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2013, a fost respinsă ca fiind inadmisibilă.

La 19 decembrie 2014, SRL „Arboris-Com” a depus cerere de recurs, iar la 11 februarie 2015, Curtea Supremă de Justiție a admis recursul, fiind casată încheierea Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2014, cauza trimisă pentru rejudecare Curții de Apel Chișinău.

La 24 martie 2015, prin încheierea Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Menționează reclamantul că, ședința de judecată a fost stabilită la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău deja pentru 22 mai 2015, însă, datorită faptului că, începînd cu anul 2011, dosarul nu a fost examinat în fond, SRL „Elitprim Construct” a depus la 08 aprilie 2015, cerere de urgentare, care a fost respinsă.

Consideră că instanța de judecată a admis intenționat tăgănarea examinării cauzei menționate datorită faptului că a acceptat cererile de aplicare a măsurilor de asigurare după ce instanța de apel, prin decizia definitivă și irevocabilă din 01 noiembrie 2012, sa expus asupra faptului că aplicarea interdicțiilor și sechestrului pe bunurile imobile este ilegală și aduce atingere intereselor patrimoniale și drepturilor reale ale SRL „Elitprim Construct”.

Invocă reclamantul că, deși, 01 noiembrie 2012 există o hotărîre, care definește ca ilegale măsurile de asigurare a acțiunii aplicate asupra bunurilor imobile, Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău a mai emis încă 2 încheieri de aplicare a măsurilor de asigurare, la 21 decembrie 2012 și la 26 septembrie 2013 și astfel, instanța de fond se fac vinovată de emiterea mai multor încheieri de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, care din cauza atingerii majore a intereselor SRL „Elitprim Construct” au fost contestate cu recurs.

Mai invocă reclamantul că, o altă eroare de care se face vinovată instanța de fond și care a dus la tăgănarea examinării cauzei, rezultă din faptul că demersul de revocare a măsurilor de asigurare a fost respins prin încheiere protocolară din 19 mai 2014, care prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 iunie 2014 a fost casată și cauza a fost remisă, în aceeași instanță, pentru judecarea cererii privind anularea sechestrului, în conformitate cu prevederilor art. art. 180 și 181 CPC, eroare care, a mai generat o tăgănare de 4 luni.

Menționează că, în cadrul dosarului au fost depuse de SRL „Elitprim Construct” 5 cereri de urgentare, dintre care 2 au fost respinse, fapt ce denotă eminența și rezonanța dosarului, care nu întîmplător au impus reclamantului necesitatea de a depune cereri de urgentare și examinare rapidă a acestui litigiu, care în esență, a fost epuizat, deoarece prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2012, a fost respinsă cererea de chemare în judecată, depusă de Ellada Grincu, Felix Grincu și Olesi Grincu împotriva SRL „Elitprim Construct” și lui Mihai Decencu, cu privire la repararea prejudiciului moral și material.

Susține că din multitudinea de cereri de asigurare depuse de Felix Grincu și SRL „Arboris-Com” și acceptarea acestora de către instanță, fără a verifica rezonabilitatea și necesitatea aplicării acestora în raport cu pericolul neexecutării unei hotărîri irevocabile, indică direct intenția instanței de fond la încălcarea termenul rezonabil de judecare a cauzelor civile, prevăzut de art. 4 Cod de procedură civilă.

Solicită SRL „Elitprim Construct”, constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și încasarea din contul bugetului de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, a sumei de 1 mln. de lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin încălcarea termenului rezonabil de judecare a cauzei și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 17 iulie 2015, acțiunea a fost admisă parțial. A fost constatată încălcarea dreptului SRL „Elitprim Construct” la judecare în termen rezonabil a cauzei civile la cererea de chemare în judecată a lui Felix Grincu și SRL „Arboris-Com” împotriva ÎS „Cadastru”, SRL „Elitprim Construct”, SA „MiF”, ș.a. cu privire la declararea nulității actului juridic.

În rest, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2015, apelul declarat de Ministerul Justiției a fost respins și menținută hotărîrea primei instanțe.

La 21 decembrie 2015, Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2015 și hotărîrii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 17 iulie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

În motivarea recursului, a invocat recurentul că hotărîrile instanțelor ierarhic inferioare sunt ilegale și neîntemeiate, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept material.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Examinînd înscrisurile anexate la dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că decizia instanței de apel a fost pronunțată la 15 octombrie 2015 și expediată în adresa părților la 26 octombrie 2015. (f.d. 258 vol.I)

Dovada de recepție a copiei deciziei instanței de apel, la materialele dosarului, nu este.

În cererea de recurs, Ministerul Justiției susține că a recepționat copia deciziei instanței de apel, la 02 noiembrie 2015.

Ținînd cont de cele indicate, Colegiul constată că recursul este declarat în termen.

Conform art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 28 ianuarie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului, copia recursului declarat de Ministerul Justiției, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. (f.d. 12 vol.II)

Pînă la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului declarat de Ministerul Justiției, intimatul nu și-au exercitat dreptul de a depune referință.

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, sus-indicatul recurs este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acesta nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, atât instanța de apel, cât și prima instanță aplicînd corect normele de drept materiale și procedural.

Colegiul consideră că, argumentele invocate în cererea de recurs sunt irelevante și declarative, motiv pentru care, acestea nu pot fi reținute de către instanța de recurs întru admiterea cererii și casarea hotărîrilor emise de instanțele ierarhic inferioare.

În conformitate cu prevederile art.433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar precizează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

Mai mult, Colegiul învederează că dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica vreun temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, face ca acesta să fie respins de către instanța de recurs din considerentul că, motivele indicate nu se încadrează în prevederile normei precitate și nu constituie temei de casare a actelor judecătorești, recursul exercitat avînd caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În context, completul învederează, prin prisma jurisprudenței CEDO că, „...art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Totodată, instanța de recurs precizează că potrivit articolului 13 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale recursul

trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, precum și să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcel contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căroră, atât instanța de apel, cât și prima instanță s-au pronunțat în modul corespunzător.

Un asemenea recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului, care sînt similare argumentelor invocate atât în instanța de apel, cât și în prima instanță, au fost verificate minuțios la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Justiției, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de Ministerul Justiției, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Iuliana Oprea

Oleg Sternioală